

et andet sted. Så det er ikke det, der er begrundelsen for, at man skærer ned på det generelle forebyggende arbejde.

Jeg kan stadig ikke se sammenhængen. Hvis man gerne vil gøre et stort forebyggende arbejde, hvorfor skærer man så ned nogle af de steder, hvor man virkelig kan være med til at forebygge, der, hvor det kan starte ude i familierne, inden det udvikler sig til vold, inden børnene vokser op og bliver kriminelle? Hvorfor skærer man ned på det boligsociale arbejde?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg deler den tidligere ordførers forundring over ministerens trang til at kalde andre kolleger for uartige.

Men det, der får mig til at tage ordet, er, at ministeren stod heroppe og var sådan lidt hånlig over, at Socialdemokratiet havde en anden holdning til Straffelovrådets arbejde, da man sad i regering, end når man er i opposition.

Jeg har sådan set forståelse for, at ministeren er ny på det retspolitiske område, og derfor skal jeg bare slå fast, at de ændringer, Socialdemokratiet har været med til at fremsætte i sin regeringstid og også som opposition sammen med Det Radikale Venstre, om at hæve straffniveauet for voldtægt faktisk holdt sig inden for maksimumsgrænsen på 10 år. Det er den store forskel på det, regeringen fremsætter nu, og det, vi tidligere har fremsat. Det er det, der netop gør, at det, regeringen fremsætter nu, giver nye ubalancer, som kunne have været undgået.

Derfor tilbød hr. Morten Bødskov også i Socialdemokratiets indlæg regeringen, at enten tager man vores model, så man undgår ubalancerne, eller også er regeringen behjælpelig med at få rettet op på de ubalancer. Endnu har jeg ikke hørt ministeren sige noget om, at regeringen kommer med et ændringsforslag, der retter op på de ubalancer, der springer i øjnene.

Kl. 18.15

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Nu siger ministeren, at det ikke er handlingsplanen »Stop Volden«, vi diskuterer, men det var jo ministeren selv, der bragte den på banen.

Socialdemokratiet er jo enig i, at der bliver gjort masser af godt socialforebyggende og kriminalpræventivt arbejde, der er masser af mennesker, der knokler, for at folk i særlig hårdt belastede områder skal få en bedre hverdag.

Vi støtter da også de initiativer, der ligger i den her pakke, men det rykker altså ikke ved, at når man trækker det fra, vi har diskuteret i dag, når man trækker opsummerende tabeller fra, når man trækker indledning og afslutning fra, står man tilbage med ca. 7½ side med 1½ linjeafstand, 7½ A5-side er det andet ben, som man mener skal udgøre regeringens kriminal- og retspolitik. Det er for lidt, og det er for tyndt.

Så spørger ministeren efter nye forslag. Jeg vil gerne give ministeren ét forslag: Drop besparelserne på beboerrådgiverne. Hvorfor skal de væk, og hvem skal erstatte deres arbejde? To meget konkrete spørgsmål til ministeren.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil da godt kvittere for ministerens reaktion i forhold til et kommende forlig om kriminalforsorgen. Vi vil meget gerne komme og også forsøge at deltage i det konstruktive arbejde, men det var sådan set ikke det, jeg spurgte ind til.

Det, jeg faktisk spurgte ind til, og det, vores bekymring går på, er perioden, indtil vi når udgangen af 2003. Og det, jeg konkret spurgte ind til, var: De her lovforslag træder i kraft ved vedtagelsen, samtidig ligger der forventningerne i forhold til EU-formandskabet, hvor man også forventer en væsentlig højere belægningsprocent i vores fængsler og arresthuse. Så spørger jeg bare, når ministeren samtidig i det her lovforslag og også i svarene til Retsudvalget lægger an til, at det vil man kigge på i 2003-finansloven, hvad man konkret vil gøre fra ministerens side for at tilgodese nu og her-behovene – ikke mindst, når vi tager det næste med, som kan have en meget hurtig effekt.

Man kan ikke over en nat udvide antallet af pladser, og man kan heller ikke over en nat få et personale, som er i stand til at gå ind og varetage de her opgaver. Derfor spørger jeg: Hvad vil man helt konkret gøre, når vi allerede i dag har en overbelægning på vores institutioner inden for kriminalforsorgen?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Først til fru Line Barfod om det forebyggende: Jeg har jo allerede været inde på det adskillige gange, bl.a. de initiativer, som er i vores handlingsplaner, og her synes jeg faktisk at der er mange gode initiativer.

Nu lagde jeg mærke til, at fru Line Barfod lagde meget vægt på familien, og hvad der kan gø-